

Mama, educatoarea propriilor copii

Cuprins

- 3 Mama, educatoarea propriilor copii
- 4 Pași spre Înviere
- 6 Bunavestire
- 8 File de acatist
- 9 Și eu sunt copilul unei mame credincioase
- 10 Porunca a II-a bisericească
- 12 Ajutorul nevăzut
- 13 Sfânta Scriptură despre ...
- 14 Cărui sfânt să ne rugăm?
- 15 Părintele Cleopa Ilie
- 16 Dragomirna
- 18 Istoria icoanei
- 20 Știați că? Urzica...
- 21 Viața în Hristos
- 22 Ochelarii
- 23 Zarzărul
- 24 Călător spre veșnicie
- 25 Cel mai bun prieten
- 28 Jocuri
- 30 Rezultatele la concursuri

Mama își educă proprii copii atât prin cuvinte, cât mai ales prin ceea ce face zi de zi. Copilul vede cu ochii trupului, dar și cu ochii sufletului, și aceasta se petrece chiar înainte de a se naște, fiind în pântecul mamei sale. În această stare, copilul primește chipul lui Dumnezeu. Prin mijlocirea acestui chip, copilul înțelege tot ceea ce se petrece în viața mamei, în viața de familie. Acest adevăr ne este confirmat și de știința medicală. Atunci când mama este însărcinată, trebuie să aibă o viață liniștită, o viață de rugăciune, viață pe care copilul încă din pântecul ei o simte.

De mic, copilul trebuie să fie îndrumat să se roage. Atunci când mama stă la rugăciune în genunchi, copilul o vede și șade și el în genunchi, imitând pe mama sa. Când mama lucrează, copilul o vede și vrea să o imite, iar mama ar trebui să-l încurajeze, să-i dea ceva să facă, după puterile lui. Când vorba mamei este potolită, vorbind cu calm, așa învață și copilul să vorbească.

Când copilul crește, mama trebuie să-l povățuiască: să vorbească frumos cu toți cei din jur, să nu se certe, să nu se bată, să nu spună minciuni, să-și pregătească bine lecțiile, să rețină și să

împlinească învățăturile și povețele dascălilor lor. Căci "povața este un sfeșnic bun și legea o lumină, iar îndemnurile care dau învățătură sunt calea vieții." (Pildele lui Solomon 6,23)

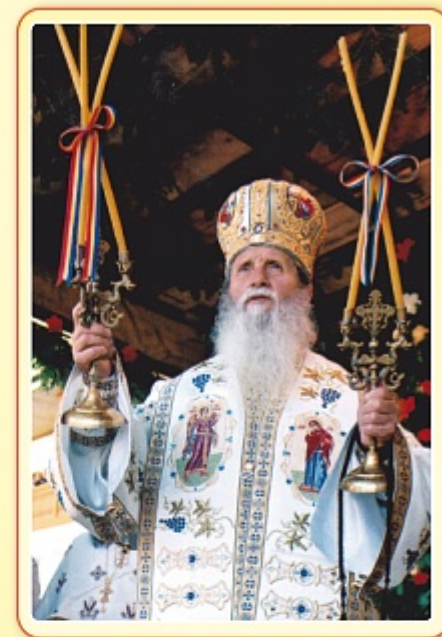
Ordinea și curățenia în viața de școlar trebuie să fie permanent în preocupările mamei. Nu toate mamele au bogate cunoștințe din cărți, însă munca și rugăciunea povățuiesc cel mai bine pe orice mamă.

Cinstea, corectitudinea în fapte și în orice cuvânt vorbit sau scris sunt sădite în sufletul copilului cu toată răspunderea de o adevărată mamă. Primii șapte ani de viață ai copilului, este perioada cea mai propice în care mama este dascălul copiilor ei.

Paginile vechilor manuale aveau ca scop în primul rând educarea copilului pentru viața de mai târziu. O dată cu aceasta, copilul primea și cunoștințe de istorie, geografie, științele naturii și alte cunoștințe despre viață.

Manualele vechi cuprindeau lecții în care se vorbea de mamele cu adevărat creștine ale unor oameni de seamă și ale unor sfinți: Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, mitropolitul Iacov Stamate, Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Ioan Gură de Aur, Sfântul Grigorie Teologul, Fericitul Augustin.

Mihai Eminescu spune că Biserica este „mama duhovnicească a poporului român”. Orice mamă adevărată este „cea mai bună fiică a Bisericii”. Ea merge cât mai des la Sfânta Biserică împreună cu fiii pe

care i-a dat Dumnezeu, mai ales pentru Sfânta Taină a Spovedaniei și cea a Împărtășaniei.

Mamele adevărate învață pe copiii lor să facă milostenie, ajutând pe cei săraci, dându-le cu mânuțele lor o bucată de pâine, o farfurie de mâncare și un bănuț. Milostenia trebuie făcută cu toată dragostea, prin aceasta copilul devenind un om milostiv, un adevărat om, fiu al lui Dumnezeu, fiu iubit al mamei și al tatei, un om cu demnitate în societatea în care trăiește și lucrează pentru binele său personal, al aproapelui și spre slava lui Dumnezeu.

† PIMEN

Himn

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților